

Vláda schválila bonus pro důchodce – 5000 Kč

Vláda naplnila dohodu koaličních lídrů z minulého týdne a na mimořádném zasedání schválila návrh zákona, podle něhož starobní důchodci i lidé s invalidní či pozůstalostní penzí mají v prosinci dostat příspěvek 5000 korun.

Návrh nyní míří do Sněmovny, kde rozhodne postoj KSČM. Podle předsedkyně rozpočtového výboru Sněmovny Miloslavy Vostré (KSČM) nevidí komunisté jednorázovou platbu jako ideální řešení, ale při hlasování ve Sněmovně ji podpoří, v zájmu seniorů. *»My bychom spíše preferovali, aby navýšení bylo rozpočítáno po jednotlivých měsících a bylo standardně přidáno k důchodům nad úroveň zákonné valorizace. Na druhou stranu, i ta jednorázová platba je namístě,«* uvedla Vostrá.

Předsedkyně rozpočtového výboru Sněmovny Miloslava Vostrá (KSČM).

Příspěvek by mohlo v prosinci dostat 2,89 milionu lidí. Rozpočet to má stát zhruba 14,5 miliardy korun. Ministerstvo práce a sociálních věcí dárku zdůvodňuje poklesem poměru průměrné penze a průměrné mzdy v posledních letech, dopady epidemie na příjmovou a sociální situaci penzistů a nejistým vývojem.

Na příspěvku se koaliční strany dohodly minulý pátek. Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo návrh zákona. Podle plánu by měl platit od 1. prosince. V podkladech pro vládu autoři navrhuji ve Sněmovně zrychlené projednání, aby se příspěvek stačil vyřídit a vyplatit. Vláda zasedla mimořádně jen kvůli jednorázové dávce. Jednání, které se odehrálo na dálku přes video, trvalo zhruba čtvrt hodinu.

V červenci se v ČR ceny meziročně zvedly o 3,4 procenta. Seniorům rostly víc, a to o 3,9 procenta.

Vládní politici nejdřív plánovali v příštím roce zvýšit důchody víc, než nařizuje zákon. Znamenalo by to ale růst výdajů do budoucna. Jednorázový příspěvek se ale promítne do rozpočtu jen v tomto roce. Vláda si pro letošek prosadila navýšení rozpočtového schodku z původních 40 na 500 miliard korun.

(ste) HaNo

Má studená válka pokračování?

Podle toho, co se v naší zemi v posledním období děje, vše napovídá tomu, že opět zvedají hlavy ti, kteří se připojili k výzvě Winstona Churchilla, který v roce 1946 ve svém projevu ve Fultonu, vyhlásil otevřeně válku bývalému spojenci v boji proti fašismu, Sovětskému svazu.

Pamětníci mají jistě ve svých myslích uchováno, jakou roli v propagandě tehdy hrála, jako pokračovatelka „výzvy“, stanice Svobodná Evropa, která zásobovala země tzv. východního bloku, ideologickými výpody, nábáďivými občany, jak se postavit do boje proti komunistům. Jsou velmi dobře známé relace, ve kterých tehdejší komentátoři bez servítků označovali nepohodlné lidi, kteří nebyli ochotni poslouchat, již tehdy proklamovaná ospravedlnění nacistických zvlášť, které se tak citelně dotýkaly i lidu naší země.

Jednou z vytipovaných obětí byla i prostá venkovská žena, komunistka, členka MNV v Chráněné v okrese Kutná Hora, která se podílela na kolektivizaci zemědělství a bojovala proti šmelinářům, kteří odmítali plnit povinné dodávky zemědělských produktů státu. Její činnost započala již v roce 1945, kdy krátce po osvobození tehdejšího území Kutnohorska Rudou armádou, pomáhala zajišťovat potravinovou pomoc pro Pražany. Její počínání se stalo trnem v oku protistátní skupině Antonína Landstafa a jeho pomocníkům, kteří se rozhodli Aňnu Kvášovou zlikvidovat. K tomu, jak je známo z historických pramenů té doby, si vybrali den 10. ledna 1952, pod falešným záměrem ji vylákali z jejího bytu, zavezli do Ratajské obory, kde ji Antonín Landstaf ranou z pistole popravil. Za tento hrozný čin byl Svobodnou Evropou pochválen. Její památku od té doby uctívají lidé, kteří ji znali i následovně, každoročně v měsíci lednu u žulového pomníčku, který na paměť této události stojí v Ratajské obore. Následně pak pokládají kytičky u jejího rodinného hrobu v Úžicích.

Proč jsem si vybral název mého příspěvku? Proto, že po příkladu fašizujících událostí poslední doby, kdy nabírá antikomunismus v naší zemi širší rozměry, jsou hanobeny pomníčky a památníky skutečných hrdinů, kteří bojovali proti zlu. Byl zhanoben i pomník Anny Kvášové „neznámými“ vandaly. Tuto hanobnost může vykonat pouze ten, kdo podléhá ideologickým opěvujícím vrahů a zločinců, kteří se nezastavili a nezastaví před ničím a před nikým. Je nejvyšší čas bránit se proti těmto zlořádům. Bránit se proti těm, kteří zapoměli, co je lidská důstojnost.

Jiří Pokorný OR KČP Beroun

Zahájení volební kampaně ve Svojsicích

KSČM na mítinku v nádherném amfiteátru ve Svojsicích na Pardubicku zahájila volební kampaně do nadcházejících říjnových voleb. Za příjemného počasí i atmosféry se zde představili jak krajské tak senátní kandidáti.

Setkání, které spoluorganizují Pardubický a Královéhradecký krajský výbor KSČM, navštívilo navzdory koronaviru na tisícovku lidí a atmosféra byla až na jednu výjimku popsanou níže více než vřelá.

»My si nehrajeme na nezávislé, to jsou většinou ti, kteří si z veřejného sektoru dělají penězovod a myslí hlavně na sebe, proto říkají, že jsou nezávislí, jiní říkají, že se vyjadřují za zájmy určité skupiny lidí, která bojuje za demokracii a lidská práva, ale většinou je vnímám tak, že bojují za cizí zájmy, protože když se jich zeptáte, jaký je národní zájem, tak se to od nich nedozvíte,« řekl v úvodu předseda ÚV KSČM a první místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Pripomněl, že královéhradecký výrobce pian a klavírů Petrof zřejmě kvůli cestě české delegace na Tchaj-wan ztratil zakázku v Číně. *»Hrdě se hlásí k cizím zájmům, klidně poškodí občany ČR, zničí jim práci. Akorát že ty klavíry z Hradce Králové bude vyrábět někdo jiný a někde jinde mimo ČR,«* řekl. Posléze doplnil, že chránit národní zájem není nic jednoduchého a upozornil na to, kolik peněz se vyvádí do zahraničí. *»Ti, kteří horují pro zahraniční kapitál, horují pro to, aby byl ten zisk vyvezen, aby peníze, které tu vytvoří poctivá práce, skončily v cizích rukou, a to my si nepřejeme, proto představujeme kandidáty, kteří to nechtějí dopustit,«* dodal Filip. *»Jsem hrdý, že máme program a dost lidí na to, abychom ho prosadili a abychom jim udrželi suverenitu České republiky a naše šance na budoucnost v Evropě a ve světě,«* uzavřel Filip na setkání, na němž nechyběli ani první místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek, místopředseda ÚV KSČM Václav Ort, předsedkyně Revizní komise ÚV KSČM Marie Pěničková, předsedkyně Rozhodčí komise ÚV KSČM Helena Vrzalová a poslanci Leo Luzar, Květa Matušovská a dále mnozí krajské a okresní představitelé. Následně se představili někteří krajské lídry. Za Pardubický kraj Jan Foldyna a lídr Královéhradeckého kraje poslanec Zdeněk Ondráček, kteří představili i čelo kandidátky. S účastníky promluvil také lídr ve Středočeském kraji Zdeněk Štefek či vedoucí kandidát na Vysočině Pavel Hodáč, který kandiduje i do Senátu v obvodu Pelhřimov. Přítomni byli i další kandidáti KSČM do Senátu například kandidát z obvodu Kolin Martin Škorpič, z obvodu Česká Lípa Miloš Tita, z Hradce Králové Lubomír Štěpán, z Rychnova nad Kněžnou Josef Lukášek, ze Žďáru nad Sázavou Zdeněk Strítecký, či Jan Doleček z obvodu Zlín. Za kandidáty do Senátu promluvil také kandidátka a současná poslankyně a předsedkyně rozpočtového výboru Sněmovny Miloslava Vostrá, která kandiduje v obvodu Kladno. *»Mám pro vás otázku, jste spokojeni s tím, jak pro vás Senát pracuje? Jste pro to, aby došlo ke změně ve druhé komoře parlamentu? V tom případě vás prosím, jděte, volte, přesvědčujte lidi, kteří chtějí změnu v Senátu, aby šli volit. Ne proto, že bychom si myslili, že naše malá země Senát potřebuje, ale na druhou stranu, není síla ho zrušit, tak alespoň hledme, ať slouží občanům,«* uvedla Vostrá, která s občany debatovala v diskusním stanu i o otázkách rozpočtu a současné situaci ve Sněmovně.

Místopředsedkyně ÚV KSČM a europoslankyně Kateřina Konečná uvedla, že Senát nechceme, ale nelze to změnit, pokud do něj nebude volit. *»Je potřeba změnit jeho složení, jinak se z toho nevybáráme,«* konstatovala. Místopředseda ÚV KSČM Stanislav Grospič pohovořil i o ekonomice, zejména jakožto předseda Odborového svazu Čech, Moravy a Slezska i z pohledu odborů. Podle něj je mimo jiné důležité, že by měl být nastaven pravidelný mechanismus, který by zvyšoval minimální mzdu, jež by měla pokrýt základní spotřební koš občanů. Kandidátka do krajského zastupitelstva Královéhradeckého kraje a stínová ministryně zdravotnictví KSČM Soňa Marková mimo jiné vyzvala, aby lidé četli jediný český levicový deník – Haló noviny.

Unehaditelná Maruška

Letošek byl jednou věcí rozhodně výjimečný. Neudělovala se totiž cena pro novináře roku, ale za svou práci, a to nejen pro Haló noviny, obdržela zaslouženou cenu Marie Kudrnovské, kterou všichni z našich stránek jistě velmi dobře znáte. *»Předávám poděkování někomu, koho si strašně vážím. Za tu dobu, co jsem novinář, jsem nepotkal horlivějšího a lepšího člověka. Říkám vždycky, že každý je nahraditelný, ale bohužel si nedovedu představit, jak Maruška bude nahrazena,«* uvedl Petr Kojzar, šéfredaktor Haló novin a generální ředitel společnosti Futura, a. s. Ke gratulacím se následně připojili i Vojtěch Filip a Miloslava Vostrá. *»Za její práci v Poslanecké sněmovně jsme my, jako poslanci, velmi vděční a poděkování od nás všech si zaslouží,«* dodala Vostrá. *»Žnám Marii velmi dlouho a její práce si velmi vážím, já bych tak pěkné články nikdy nenapsal,«* připojil se Filip s přáním, že nám Maruška ještě někdy pomůže. Ve Svojsicích samozřejmě nechyběly ani prezentační stánky, a to jak krajských či okresních organizací KSČM, Evropské levice či Levicových klubů žen v čele s předsedkyní Květou Šlahůnkovou. Příjemnou atmosféru dokreslovaly i různé kapely a bohaté občerstvení. Navzdory současné «covidové» situaci se setkání skutečně velmi vydařilo. Za třicátý ročník patří všem pořadatelům i účastníkům dík, vždyť někteří přijeli do krásného amfiteátru ve Svojsicích prakticky přes celou republiku, jako například delegace vedená Lenkou Ingrovou, předsedkyní OV KSČM Hodonín.

Autor: Tomáš Cinka Zdroj: Haló noviny

Den horníků
2020
sobota 19. září 2020 od 14:00 do 18:00
Hornický skanzen Mayrau ve Vinařicích

Program
Hornická dechová hudba Žehrovanka, Country Ladies a All Right Band.

Doprovodný program pro celou rodinu
Slánování se zachranáři, jízdy koňským potahem, dětský skákací hrad, občerstvení.

Úvaha nad současným stavem naší společnosti

Kapitalismus jako by byl ovládnán jakýmsi zlým božstvem Ammutem / Ammut egyptská bohyně, požiračka srdcí, duší. Egypťané věřili, že duše sídlí v srdci lidí. Možná je to trochu nadsazený, teatrální, patetický příměr, kterého míním ve své úvaze použít, avšak přesto se mi zdá pádný.

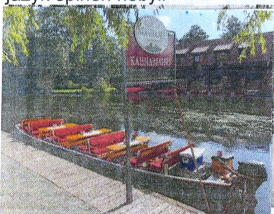
Nevím kdy, ani proč a jak se stalo, že ten velebený kapitalismus tak nehorázně lidsky zdegeneroval. Zda je to vinou těch nováčků z postkomunistických zemí anebo je to zapříčiněno tím, absolutně ničím neomezeným, šíleným, západním liberalizmem. Patrně lidsky zdegenerovaný byl ten západní kapitalismus vždy. Novým přílivem nových kapitalistických občanů, nezkušených nováčků z Východního bloku, ta ničivá síla dekadence mohutní.

Za socialismu byli u nás lidé snášenliví a tolerantní. Dnes tomu tak zdaleka není. Kapitalismus u nás klade důraz na materiální hodnoty, na neustálý hospodářský růst. Lidé prý bohatnou a proto jsou asi, spolu se státem, tolik nesplacitelně zadlužení. Člověk mnohdy žasne v jakých krásných moderních domech a bytech dnes všelijací lidé bydlí. Jaký krásný a moderní nábytek a vybavení v domácnostech mají a to i mladí lidé. Vlastní krásná drahá auta, neustále cestují. Jakoby však v těch krásných a moderních domech i bytech s lidmi bydlela i ta zlá egyptská bohyně podsvětí požiračka jejich srdcí a duší. Oklopeni přepychem a pohodlím stávají se lidé sobeckými, bezcitnými, agresivními, zlými, mstivými bezduchými individui bez srdcí. Jakoby jim patrně trojhlavní on Ammutem - krokodýl, lev, hroch, 3 v 1 a i ona, požiračka srdcí a duší požírala jejich srdce a duše ještě za živa. V těch krásných přepychových domech a bytech jsou lidé nešťastní, týrají se, mstí se jeden druhému a mnohdy to vyústí až k tragickým vraždám.

Je velice smutné a znepokojivé sledovat současný stav naší společnosti v pořadech Policie v akci a nebo Záchranáři. Nevidím se, i když to neschvaluji, že někdo "Čechoameričanovi", europoslanci J.Pospíšilovi, věčně přítomnému doma u svých sbírek na Kampě, že mu někdo poničí jeho výstavku o Dr. M.Horákové. Je snad velice dobře placeným europoslancem a přitom je stále přítomen v ČR a to nejenom v koronavirové době. V ČR se ten politický multimilionář, zástupce lidu, zástupce Havlových desetitisíců bezdomovců, stará o protikomunistickou kampaň. Oni, co prý nejsou jako oni, ve svém režimu tzv. "pravdy a lásky" ničí mnohým lidem životy svým režimem, svojí zlodějskou politikou, založenou na nemravných ziscích a nespravedlnosti, možná daleko více a ve větším měřítku, než ten režim minulý. Národ, lidé, kterým vládné diktatura peněz v koalici s nespravedlností, nikdy nemůže být národem šťastných a spokojených lidí.

CESTUJME!! NĚMECKO 1

O Norsku už bylo ve Svobodě psáno – zvolil jsem proto našeho souseda, NĚMECKO. V mých zápnech je uvedeno celkem 38 návštěv, je možno tedy vybrat. Naše generace si v bývalé NDR našla celoživotní přátele. My konkrétně v Barthu a Warnemünde, Weimaru, později při cestách pěveckého sboru také v Salzwedelu. Mělo by sice studené, nám to tehdy nevadilo. Bylo možno vyrazit jen tak, ze dne na den. Kromě věci pro Kempování, nebylo nic třeba brát, jízdo bylo o něco lacinější než u nás. A příznějším – někdy jsme vyrazili záměrně ve starých a přijeli v nových botech. Jako za dávných časů jsme zkusili také měsíční výměnu dětí Benešov-Gotha, cíl zvládnout jazyk splněn nebyl.

Baltický cestovatel volil vždy jinou příjezdovou i odjezdovou trasu, poznal tak dost dobře východní část země. Třeba přes Lužici - COTTBUS, LÜBENAU s projíždkou na loďkách s bidlem po Spreewaldecku, pěkně pomalu po kanálech a říčkách, kolem ostrůvků s rybářskými chatami a selskými staveními. Všechen život je spojen s vodou a děje se na vodě. Jindy přes Lipsko s památkami bitvy národů, okružní prohlídkovou jízdu po památkách, města Halle či Magdeburk. U BERLINA, v kempu na jezeře Krossinsee byla vždy povinná zastávka. Odtud se vyrazilo do centra, do zoologické, ke Sprévě i Havle, k muzejím, paláci kultury. Nevynechali jsme samozřejmě

POSTUPIM s obrazárnou, zámek Sansoussi, Charlottenhof, čínský pavilón i Bedřichův palác. Když na Alexanderplatzu postavili televizní věž, byli jsme jedni z prvních návštěvníků. Západ města přišel na řadu později, vzpomenu zámek Charlottenburg s oranžerií, Spandau s vodní tvrzí Citadelou, kde dožil válečný zločinnec Hess.

No, nikdy by mi nenapadlo, že si v kavárně přímo v Reichstagu vypiju kafe! Jiná oblíbená místa obvyklých zastávek bylo příjemné jezero Uckersee či Greifswald. (Možná si někdo vzpomene na velmi dávný TV seriál - rozumný velitel neuposlechl Führera, historické město nezničil a vydal bez boje.) Na Baltu jsme začali poloostrovem USEDOM, pobytem u moře v milém letovisku KARLSHAGEN. Nezapomenutelnou dovolenou jsme prožili na RUJÁNĚ. Z výchozího bodu Stralssundu jsme ji projeli celou. Nejčastěji vzpomínáme na lovecký zámek Granitz, město Bergen, obrovské bílé útesy zvané Stubbenkammern, výlet lodí na ostrov Hidensee a samozřejmě na nejzazší výběžek, mys

Cap Arkonu, posvátné místo někdejších slovanských obyvatel. Další mořská letoviska – Barth, Prerow, Graal Müritz – tehdy jsme si ještě mohli dovolit a vyzkoušet FKK – přeloženo svobodnou kulturu těla. Konečně ROSTOCK, město promenád, obchodů na Lange Strasse, Ziege-marktu. Rostock je prakticky propojen s důležitým přístavem Warnemünde.

Pavel Hruban

Poznáváme Kladno 4

Vzorné sídliště

V projektech Vzorného sídliště se počítalo i s dominantou, původně 5, s půdorysem Y, pak ale se 6 výškovými domy, s půdorysem T. Kolektiv architektů vedl významný odborník Josef Havlíček. Navazoval na funkcionalistické prvorepublikové tradice, ale inspiroval se i ve Franci v Le Haveru. V návrhu aplikovali i zásady tzv. kolektivních domů. Prosadili velkorosý projekt, zohledňující vysoký komfort pro nájemníky (podlahové vytápění, řešení velikostně různých typů bytů), ale i rozsáhlé společné

zázemy pro všechny – prádelny, sušárny, žehlírny, sklepní kóje pro každý byt, dále sklady a dílny správy domu a spalovna odpadků. Velkorosé byly pojata reprezentativní vstupní hala, schodišťová hala s trojicí výtahů, dále čtyři společenské místnosti a tři sluneční terasy. Součástí domu byly i kryty civilní obrany. Se stavbou věžáků se započalo v roce 1953.

Letos před koronavirem bylo otevřeno Muzeum věžových domů v 1.věžáku, pak se načas uzavřelo. Je nutno se objednat, protože kapacita je omezena. Ale při komentované prohlídce se dozvíte vše známé i neznámé kolem věžáků, které jsou památkově chráněny. Uvidíte i všechny prostory, včetně bytu s původním vybavením. Cena prohlídka – 90 Kč.

Věžáky mají 13 nadzemních obytných pater, 2 suterény a přízemí. Poslední dvě podlaží jsou z východní a západní strany ubrána, díky čemuž stavba působí mohutně a navíc tak přirozeně graduje.

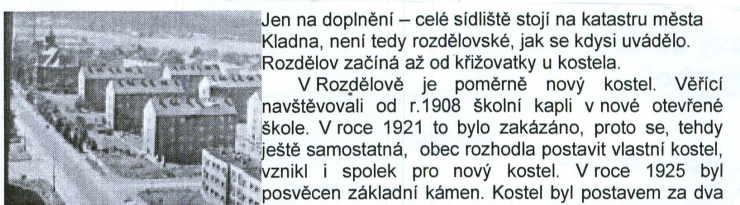
Obklady na podnoží věžáků jsou keramické drážkované dlaždice. Dům je pak obložen kabřincovými dlaždičkami Granula – Havana, které chrání exponované plochy domu před nepřízní počasí.

Po stranách hlavního vchodu se nacházejí glazurovaná (ne všechna) keramická domovní znamení. Na jejich tvorbě se podílelo několik sochařů, včetně manželky J.Havlíčka Marty Jiráskové. Téměř 60 let udržela znamení bez větší péče, až roku 2016 byla zakryta skly, aby nedocházelo k jejich poškození. Ale některá skla již nesou zásahy vandalů.

Mezi věžáky jsou tzv. vložky, dvoupatrové domy se stejnou fasádou, v nichž jsou velice pěkně řešené byty. V přízemí jsou obchody a služby – Restaurace, Mototechna.

Za věžáky bylo plánováno centrální náměstí, které zahrnovalo obchodní dům a další udržité budovy. Vystavěn byl jen OD Siréna, který ve své době byl obdivuhodný. Dále vedle mělo být kino, naproti Společenský dům s velkým sálem pro 1000 lidí, loutkovým divadlem, restaurací, kavárnou, knihovnou s čítárnou. V čele měla stát správní budova MěNV a v parku monumentální sochy. Na vlastní realizaci asi již nestačily finanční prostředky. Ve stejném duchu (jako Siréna) byla vystavěna mateřská škola a jesle, pak uprostřed sídliště 5. základní škola, dříve J.Fučíka, nyní Moskevská. Tak nyní máme sice náměstí Jana Masaryka se Sirénou, která již není luxusním OD, v čele stojí jen tzv. experimentální dům a do parku se má vrátit odstraněné sousedí rodiny.

Jinak sídliště – jich se postupně zahušťuje dalšími různými obytnými domy. Na sídlišti – sever jsou nové bloky mimo původní zástavbu, kromě domu v Sevastopolské.

Jen na doplnění – celé sídliště stojí na katastru města Kladna, není tedy rozdělovské, jak se kdysi uvádělo. Rozdělov začíná až od křižovatky u kostela.

V Rozdělově je poměrně nový kostel. Věřící navštěvovali od r.1908 školní kapli v nově otevřené škole. V roce 1921 to bylo zakázáno, proto se, tehdy ještě samostatná, obec rozhodla postavit vlastní kostel, vznikl i spolek pro nový kostel. V roce 1925 byl posvěcen základní kámen. Kostel byl postaven za dva roky v byzantském slohu. 24.9.1927 byly přivezeny

ostatky sv. Václava. Vlastní kostel byl slavnostně vysvěcen a zasvěcen sv.Václavu arcibiskupem Kordačem. Hlavním oltář – Zavraždění sv.Václava – tyrolská řezba z konce 19.století sochaře F.Stulfessera. Barokní postranní oltáře byly získány ze zrušeného kostela v Praze. Varhany pocházejí z Příbramska. Sochu sv.Václava v průčelí kostela vytvořil Lad.Vorel z Prahy. Věž kostela je 36m vysoká s 5metrovým křížem.

Od kostela jsme se vydali kolem 6. základní školy. Tam v parku stojí pomník padlým rozdělovským občanům v I. světové válce. i s deskou zabývaných obdobářů z 2. odboje.

V restauraci Na hřišti FC Rozdělov jsme si dali chutnou svačinu a spokojeni s vycházkou, odjeli, či odešli do svých domovů.

Jiří Kústka

